U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Elišky Cihlářové a soudců JUDr. Jaroslava Hubáčka, JUDr. Karla Šimky, JUDr. Milady Tomkové a JUDr. Bohuslava Hnízdila v právní věci žalobce: **A. Š.**, zastoupen opatrovníkem Organizace pro pomoc uprchlíkům, se sídlem Kovářská 4, Praha 9 a Mgr. Eduardem Benešem, advokátem se sídlem Na Rozcestí 6, Praha 9, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra,** se sídlem Nad Štolou 3, Praha 7, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Praze ze dne 31. 12. 2007, č. j. 47 Az 31/2007 - 18,

takto:

I. Řízení **se zastavuje.**

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

III. Zástupci stěžovatele, advokátovi Mgr. Eduardu Benešovi **se nepřiznává** odměna za zastupování a náhrada hotových výdajů.

O d ů v o d n ě n í :

Rozsudkem Krajského soudu v Praze ze dne 31. 12. 2007, č. j. 47 Az 31/2007 - 18, byla zamítnuta žaloba podaná žalobcem (dále „stěžovatel“) proti rozhodnutí Ministerstva vnitra, odboru azylové a migrační politiky dále jen („ministerstvo“) ze dne 10. 10. 2007, č. j. OAM-10-460/LE-C09-C09-2007, kterým byla zamítnuta jako zjevně nedůvodná žádost stěžovatele o udělení mezinárodní ochrany podle ustanovení § 16 odst. 2 zákona č. 325/1999 Sb., ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“).

Proti tomuto rozsudku krajského soudu podal stěžovatel v zákonné lhůtě kasační stížnost z důvodů uvedených v ustanovení § 103 odst. 1 písm. a), b) a d) s. ř. s. a navrhl jeho zrušení a vrácení věci k dalšímu řízení. Současně požádal o ustanovení zástupce z řad advokátů, neboť si z důvodu nedostatku finančních prostředků není schopen advokáta zajistit sám.

Z obsahu spisu vyplývá, že krajský soud zaslal stěžovateli na adresu uvedenou jak v kasační stížnosti, tak v žádosti Potvrzení o osobních, majetkových a výdělkových poměrech s tím, aby jej ve stanovené lhůtě vyplnil a vrátil zpět soudu. Stěžovatel tomuto požadavku krajského soudu vyhověl, a proto mu usnesením ze dne 12. 3. 2008 byl ustanoven k ochraně jeho práv zástupce advokát Mgr. Eduard Beneš, neboť krajský soud shledal, že jsou splněny předpoklady pro tento postup. Toto usnesení se už nepodařilo stěžovateli na adresu uvedenou v kasační stížnosti doručit. Podle údaje pošty na vrácené

zásilce se stěžovatel z uvedené adresy odstěhoval. Krajský soud proto zjišťoval místo pobytu stěžovatele u příslušných složek Policie České republiky. Podle sdělení Policie České republiky ze dne 23. 4. 2008 se stěžovatel nezdržuje v místě posledního pobytu v Zařízení pro zajištění cizinců Bělá - Jezová, odkud odešel dne 29. 3. 2008, a jeho současný pobyt není znám (podle dostupných evidencí cizinecké policie měl stěžovatel vydaný výjezdní příkaz k opuštění republiky do 27. 4. 2008). Z důvodu neznámého pobytu krajský soud usnesením ze dne 5. 10. 2008, č. j. 47 Az 31/2007 – 67, ustanovil stěžovateli opatrovníkem Organizaci pro pomoc uprchlíkům.

Podle ustanovení § 47 písm. c) s. ř. s. soud řízení usnesením zastaví, stanoví-li tak tento nebo zvláštní zákon.

Zvláštním zákonem je v tomto řízení zákon o azylu, konkrétně ustanovení § 33 tohoto zákona.

Podle ustanovení § 33 písm. b) zákona o azylu soud řízení zastaví, jestliže nelze zjistit místo pobytu žadatele o udělení mezinárodní ochrany (žalobce).

Krajským soudem bylo sice po podání kasační stížnosti zjištěno, že stěžovatel se nezdržuje v místě pobytu hlášeném podle zákona o azylu, ani v místě, které soudu oznámil v podané kasační stížnosti (Zařízení pro zajištění cizinců Bělá - Jezová, Bělá pod Bezdězem), ale přesto Nejvyšší správní soud ještě učinil dotaz na Ředitelství služby cizinecké a pohraniční policie, evidenční odbor, ohledně místa současného pobytu stěžovatele, které sdělilo, že podle dostupných evidencí současné místo pobytu stěžovatele není známé.

Protože nebylo možné zjistit místo pobytu stěžovatele v České republice, je splněna podmínka podle ustanovení § 33 písm. b) zákona o azylu pro zastavení řízení.

Z uvedeného důvodu Nejvyšší správní soud proto řízení zastavil podle ustanovení § 47 písm. c) za použití § 120 s. ř. s.

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 3 věta první ve spojení s § 120 s. ř. s., podle něhož nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno.

Stěžovateli byl krajským soudem ustanoven zástupcem advokát Mgr. Eduard Beneš, který namítl podjatost soudců 7. senátu Nejvyššího správního soudu, navrhl jmenování jiného senátu a pro účely určení odměny sdělil, že je plátcem daně z přidané hodnoty a požadoval odměnu za tři úkony právní služby ve výši 8568 Kč (převzetí zastoupení, podání soudu ze dne 10. 6. a 8. 7. 2008). Podání ze dne 10. 6. a 8. 7. 2008 však nelze považovat za úkony právní služby učiněné ve prospěch a k ochraně práv stěžovatele, které by bylo možné podřadit pod ustanovení § 11 vyhlášky č. 177/1996 Sb., ve znění pozdějších předpisů. V podání ze dne 10. 6. 2008 zástupce pouze odkázal na kasační stížnost podanou stěžovatelem a důvody tam uvedené, ačkoliv v ní žádné skutkové či právní důvody nebyly uvedeny. V následném podání ze dne 8. 7. 2008 pak uplatnil zcela bez udání důvodu námitku podjatosti a požadoval odměnu za zastupování (námitku podjatosti vzal posléze zpět). Podle ustanovení § 11 odst. 1 písm. b) citované vyhlášky mimosmluvní odměna

náleží za první poradu s klientem včetně převzetí a přípravy zastoupení, je-li klientovi zástupce ustanoven soudem. Na rozdíl od ustanovení § 11 odst. 1 písm. a) citované vyhlášky, kdy na základě smlouvy o poskytnutí právních služeb náleží odměna již za samotné převzetí a přípravu zastoupení, ustanovení § 11 odst. 1 písm. b) citované vyhlášky vyžaduje první poradu s klientem. Neuskuteční-li se tato první porada s klientem, nelze odměnu advokátovi přiznat pouze na základě doručení usnesení soudu o ustanovení advokáta zástupcem. Ostatně i Vrchní soud v Praze v usnesení ze dne 7. 6. 2002, č. j. 6 A 722/2000 - 35, publikované pod č. 1024/2002 Soudní judikatury vyslovil, že „advokátovi, ustanovenému účastníku řízení soudem, náleží mimosmluvní odměna podle § 11 odst. 1 písm. b) vyhlášky č. 177/1996 Sb. (advokátní tarif) pouze tehdy, pokud po doručení usnesení soudu o ustanovení zástupcem se uskutečnila první porada s klientem“. Z výše uvedených důvodů proto nebyla ustanovenému zástupci stěžovatele přiznána odměna za zastupování a náhrada hotových výdajů.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 15. ledna 2009

JUDr. Eliška Cihlářová
předsedkyně senátu